

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

27 mai 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,

judecători – Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpații Grosu Nicolae, Grosu Valentina, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 decembrie 2014, în cauza penală în privința lui

Grosu Nicolae Isidor,

născut la 17 octombrie 1955, originar și domiciliat în mun. Chișinău, str. Alba Iulia, 202, ap.193,

și

Grosu Valentina Ivan,

născută la 06 iunie 1955, originară din s. Glinjeni, r-nul Fălești, domiciliată în mun. Chișinău, str. Alba Iulia, 202, ap.193;

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. de la 29 noiembrie 2013 - până la 18 iulie 2014 (instanța de fond);

2. de la 07 octombrie 2014 - până la 24 decembrie 2014 (instanța de apel);

3. de la 17 aprilie 2015 - până la 27 mai 2015 (instanța de recurs ordinar).

Procedura prevăzută de art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 18 iulie 2014, au fost achitați:

Grosu Nicolae de sub învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 238 Cod penal și Grosu Valentina de sub învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (5), art. 238 Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Procesul penal în privința lui Grosu Nicolae și Grosu Valentina în baza art. 361 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, a fost încetat în legătură cu intervenirea termenului de prescripție.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că Grosu Nicolae și Grosu Valentina împreună și prin înțelegere prealabilă, urmărind scopul de a primi credite de la BC „Moldindconbank” SA, cunoscând că creditul va fi eliberat numai în cazul demonstrării faptului precum că veniturile lor lunare sunt suficiente pentru rambursarea lunară a creditului acordat conform graficelor stabilite, au decis de comun acord de a purcede la confecționarea, deținerea și folosirea unor certificate false privind mărimea veniturilor lor salariale lunare pe care să le prezinte instituției bancare pentru a obține credite, în următoarele circumstanțe:

Grosu Nicolae, în perioada lunii august - decembrie 2007, activînd în calitate de paroh al bisericii „Isus Hristos Mîntuitorul”, știind cu certitudine că în perioada lunilor aprilie- octombrie 2007 nu a primit salariu lunar în mărime de 18 000 lei, la fel cunoscînd cu certitudine că soția sa Grosu Valentina nu activează în calitate de contabil-șef la biserica menționată și nu are un salariu lunar de 14 500 lei, a completat două certificate cu date false despre salariu eliberate persoanei fizice pentru primirea creditului la BC „Moldinconbank” SA: unul pe numele său conform căruia în perioada menționată a beneficiat de un salariu de 18000 lei, iar altul din numele soției sale Grosu Valentina conform căruia aceasta în calitate de contabil-șef în perioada lunilor aprilie- noiembrie 2007 a primit un salariu de 14 500 lei. Ulterior, Grosu Nicolae în calitate de director și soția sa Grosu Valentina în calitate de contabil-șef, au semnat certificatele în cauză, și au aplicat pe acestea ștampila bisericii „Isus Hristos Mîntuitorul”.

În continuarea acțiunilor lor în scopul obținerii creditului de la BC „Moldindconbank” SA, Grosu Nicolae împreună cu Grosu Valentina la 22 august 2007, au completat două certificate confirmative, unul conform căruia primul este angajat ca paroh al bisericii nominalizate din 20 mai 1999 cu salariul lunar de 18000 lei și altul conform căruia Grosu Valentina este angajată în calitate de contabil-șef al aceleiași biserici cu un salariu lunar de 14500 lei, după care Grosu Nicolae a semnat și a aplicat ștampila bisericii „Isus Hristos Mîntuitorul pe certificatele în cauză.

Ulterior, inculpații, au prezentat cu bună-știință certificatele falsificate sus nominalizate la BC „Moldindconbank” SA, filiala Remiz, iar drept urmare, conducerea instituției în cauză, fiind dusă în eroare despre mărimea salariilor lunare ale lui N. Grosu și V. Grosu, la 06 septembrie 2007 și la 04 decembrie

2007, au încheiat cu N. Grosu, contractele de credit nr.677 și nr. 1093 în baza cărora lui N. Grosu i-a fost acordat un credit în sumă de 860 000 lei și respectiv-130.000 lei, credit dobândit prin înșelăciune în sumă totală de 990.000 lei, sumă care nu a fost rambursată, prin ce i-a fost cauzat BC „Moldindconbank” SA, un prejudiciu material in sumă totală de 2 589 170,03 lei.

De către organul de urmărire penală Grosu Nicolae a fost învinuit de faptul precum că el împreună și de comun acord cu soția sa Grosu Valentina au elaborat și au realizat un plan infracțional privind dobândirea creditului prin înșelăciune de la BC „Moldindconbank” SA și anume, a perfectat certificate salariale false în care a indicat mărimea majorată a salariilor lor. Ulterior, N. Grosu, în comun cu soția sa V. Grosu, la 06 septembrie 2007 și la 04 decembrie 2007 a depus la BC „Moldindconbank” SA filiala Remiz o cerere prin care a solicitat eliberarea unor credite în sumă de 860 000 lei și respectiv 130 000 lei, pentru reparația și renovarea imobilului, prezentând certificatele despre salariu falsificate din numele său și din numele soției, precum și două certificate falsificate eliberate persoanei fizice pentru primirea creditului la BC „Moldindconbank” SA, conform cărora primul este angajat ca paroh al bisericii „Isus Hristos Mîntuitorul” din 20.05.1999 cu salariul lunar de 18000 lei și altul conform căruia Grosu V. este angajată în calitate de contabil șef al bisericii nominalizate cu un salariu lunar de 14500 lei.

Conducerea filialei Remiz a BC „Moldindconbank” SA la 06 septembrie 2007 și la 04 decembrie 2007, a încheiat cu N.Grosu, contractele de credit nr.677 și nr. 1093 în baza cărora lui N.Grosu i-a fost acordat un credit în sumă de 860000 lei și respectiv 130.000 lei, credit dobândit prin înșelăciune în sumă totală de 990.000 lei, care nu a fost rambursat, prin ce i-a fost cauzată BC „Moldindconbank” SA, o daună materială în sumă totală de 2 589 170,03 lei.

De către organul de urmărire penală Grosu Valentina a fost învinuită de faptul că ea acționînd în vederea contribuiri la dobândirea creditului prin înșelăciune, împreună și prin înțelegere prealabilă cu soțul său Grosu Nicolae a elaborat și a realizat un plan infracțional privind dobândirea creditului prin înșelăciune de la BC „Moldindconbank” SA și anume, știind cu certitudine că instituția în cauză eliberează credite numai în cazul demonstrării faptului că veniturile lunare ale sale și ale soțului său Nicolae Grosu sunt suficiente pentru rambursarea ulterioară lunară a creditelor conform graficelor stabilite, unde

realizând intenția comună, îndreptată spre primirea creditelor prin înșelăciune, dorind să formeze vizibilitatea că mărimea salariului ei și a soțului său, în calitate de venit unic, sunt suficiente pentru rambursarea ulterioară lunară a creditelor conform graficilor stabilite, înțelegând că mărimea salariului ei și a soțului său nu este suficientă pentru rambursarea ulterioară a creditelor conform graficilor stabilite și ca rezultat, prezentarea informației în ce privește mărimea reală a salariilor lor nu va permite eliberarea creditelor solicitate, de comun acord, din intenție unică și înțelegere cu soțul său Nicolae Grosu a perfectat certificate salariale false în care a indicat mărimea majorată a salariilor lor. Ulterior, Grosu V. contribuind la realizarea planului de dobândire a creditului prin înșelăciune de către soțul său Grosu N., la data de 06 septembrie 2007 și la 04 decembrie 2007 s-a prezentat la BC „Moldindconbank” SA filiala Remiz, unde soțul ei Nicolae Grosu a depus o cerere prin care a solicitat eliberarea unor credite în sumă de 860 000 lei și respectiv 130 000 lei, pentru reparația și renovarea imobilului, prezentând certificatele despre salariu falsificate de ambii în acest scop.

Conducerea filialei Remiz a BC „Moldindconbank” SA la 06 septembrie 2007 și la 04 decembrie 2007, au încheiat cu N.Grosu, contractele de credit nr.677 și nr. 1093 în baza cărora lui N.Grosu i-a fost acordat un credit în sumă de 860000 lei și respectiv, 130.000 lei, credit dobândit prin înșelăciune în sumă totală de 990.000 lei, care nu a fost rambursat, prin ce BC „Moldindconbank” SA, i-a fost cauzată o daună materială în sumă totală de 2 589 170,03 lei.

3. Nefiind deacord cu sentința, cu apeluri au contestat-o procurorul și avocatul Bernaz Alexandru în numele BC “Moldincombank” SA, care au solicitat:

- acuzatorul de stat, casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care:

Grosu Nicolae să fie condamnat în baza art. 238 Cod penal, la 3 ani închisoare, iar în baza art. 361 alin. (2) lit. d) Cod penal, la 2 ani închisoare. În conformitate cu prevederile art. 84 Cod penal, prin cumulul parțial al pedepselor stabilite definitiv să-i fie aplicată pedeapsa 4 ani închisoare, iar conform art. 90 Cod penal, pedeapsa numită să fie suspendată pe un termen de probă de 4 ani;

Grosu Valentina să fie condamnată în baza art.42 alin. (5) 238 Cod penal la 2 ani închisoare, iar în baza art. 361 alin. (2) lit. d) Cod penal, la 1 an

închisoare. În conformitate cu prevederile art. 84 Cod penal, prin cumulul parțial al pedepselor stabilite definitiv să-i fie aplicată pedeapsa 2 ani 6 luni închisoare. În baza art. 90 Cod penal, pedeapsa numită să fie suspendată pe un termen de probă de 2 ani.

În argumentarea soluției solicitate procurorul a invocat că instanța de fond eronat a conchis că inculpații urmează a fi achitați pe capătul de învinuire în baza art. 238 Cod penal, fără a ține cont de faptul că prezentarea cu bună știință a unor informații false, inclusiv a certificatului cu privire la salarizare, în scopul obținerii unui credit sau majorării sumei acestuia, sau obținerea unui credit în condiții avantajoase, constituie componenta de infracțiune prevăzută la art. 238 Cod penal, deoarece obținerea unui credit ca scop de finalitate în sine - presupune situația în care o persoană nu are dreptul la acest credit și, prezentând certificatele de salarizare false, obține acest drept, or valoarea creditului acordat a fost dependentă de posibilitatea justificării rambursării acestui credit, motivată prin certificatul de salarizare.

La fel, instanța de fond contrar prevederilor art. 332 alin. (5) Cod de procedură penală, fără acordul inculpaților, a încetat procesul penal pe capătul de învinuire în baza art. 361 Cod penal;

- avocatul Bernaz Alexandru, care a solicitat casarea parțială a sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpații să fie condamnați în baza art. 238 Cod penal cu admiterea integrală a acțiunii civile, argumentând că instanța de fond achitând inculpații pe acest capăt de învinuire a ignorat în totalitate declarațiile martorilor Sidorco V., precum și a dat o apreciere greșită chiar și declarațiilor inculpaților care au relatat că au prezentat la bancă certificatele despre salarizare la solicitarea angajatului băncii.

4. La data de 05 decembrie 2014 partea vătămată "Moldinkombank" SA a înaintat o cerere prin care și-a retras apelul declarat împotriva sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 18 iulie 2014, solicitând încetarea procedurii judecării apelului (f.d.24, vol.II).

5. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 decembrie 2014, a fost admisă cererea de retragere a apelului declarat de avocatul Bernaz Alexandru în numele părții vătămate "Moldincombank", cu încetarea procedurii de apel.

Apelul declarat de acuzatorul de stat a fost admis, casată parțial sentința contestată cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care:

Grosu Nicolae a fost condamnat în baza art. 238 Cod penal, la 3 ani închisoare.

În conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită a fost suspendată condiționat pe un termen de 2 ani;

Grosu Valentina a fost condamnată în baza art. 42 alin. (5) 238 Cod penal, la 2 ani închisoare.

Potrivit art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 an.

Procesul penal în privința lui Grosu Nicolae și Grosu Valentina în baza art. 361 alin. (2) lit. b),d) Cod penal, a fost încetat în temeiul art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

În rest, sentința a fost menținută fără modificări.

6. Curtea de apel în decizia adoptată a constatat fapta și circumstanțele comiterii de către Grosu Nicolae a infracțiunii prevăzute de art. 238 Cod penal –dobândirea creditului prin înșelăciune, adică prezentarea cu bună știință a unor informații false în scopul obținerii unui credit, sau majorării sumei acestuia, acțiuni prin care instituției financiare i-a fost cauzată o daună materială în sumă totală 2 589 170,03 lei, iar de către Grosu Valentina a infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (5), 328 Cod penal – contribuirea prin favorizarea lui Grosu Nicolae la dobândirea creditului prin înșelăciune, precum și contribuirea la prezentarea cu bună știință a informațiilor false în scopul obținerii unui credit și în scopul majorării sumei acestuia, acțiuni prin care instituției financiare i-a fost cauzată o daună materială în sumă totală 2 589 170,03 lei, invocate în rechizitoriu, argumentînd că este neîntemeiată concluzia instanței de fond în sensul că, falsificarea actelor constituie o activitate infracțională separată și nu cade sub incidența normei prevăzute de art. 238 Cod penal, or, instanța de fond a purces la o interpretare formală a componentei de infracțiune prevăzută la art. 238 Cod penal, raportată la circumstanțele cauzei.

Așadar, Colegiul penal a menționat că prezentarea certificatului cu privire la salarizare fals nu poate fi privit ca un caz specific al confecționării, deținerii sau vânzării documentelor oficiale false care acordă drepturi sau

eliberează de obligații, or, în asemenea cazuri, cele săvârșite urmează a fi calificate conform concursului real de infracțiuni art. 238 și 361 Cod penal.

La fel instanța de apel a menționat că în cazul în care făptuitorul confecționează și/sau deține certificatul cu privire la salarizare fals în scopul prezentării lui către instituția financiară pentru obținerea unui credit, pentru majorarea sumei acestuia, acțiunile infracționale urmează a fi încadrate în baza art. 238 Cod penal, iar prevederile art. 361 Cod penal fiind inaplicabile.

Totodată Colegiul ținând cont de prevederile art. 33 alin. (2) – (4), 113, 114 Cod penal, a conchis că în speță acțiunile infracționale ale inculpaților exprimate prin prezentarea cu bună știință a certificatelor salariale false, în scopul obținerii unui credit, urmează a fi încadrate în baza art. 238 Cod penal, fără o încadrare suplimentară în baza unei alte norme penale și anume 361 Cod penal.

Reieșind din cele menționate, instanța de apel a concluzionat că procesul penal în privința lui Grosu Nicolae și Grosu Valentina învinuiți de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b),d) Cod penal, urmează a fi încetat în temeiul art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală - existența circumstanțelor care exclud atragerea la răspundere penală.

În continuare, Colegiul penal reieșind din circumstanțele cauzei, personalitatea inculpaților, precum și ținând cont de gravitatea infracțiunii a conchis că corectarea și reeducarea lui Grosu V. și Grosu N. este posibilă în condițiile stabilirii unei pedepse cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

7. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel cu recurs ordinar au contestat-o inculpații Grosu Nicolae și Grosu Valentina, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel invocând următoarele:

- în speță lipsește condiția obligatorie care formează componenta de infracțiune și anume cauzarea prejudiciului ce depășește 500 unități convenționale, or rambursarea creditului a fost asigurată cu ipotecă, a cărei valoare depășea cuantumul creditului acordat;

- nu a fost probat faptul că inculpații au acționat cu intenție directă, deoarece certificatele cu privire la salariu le-au efectuat la indicația băncii;

- în cerințele de acordare a creditului nu este indicat expres că pentru a fi acordat un credit sunt necesare careva date referitor la salariu, or, pentru

asigurarea rambursării creditului a fost instituită ipoteca;

- acuzarea nu a probat faptul că informația cuprinsă în certificatele de salariu este denaturată;

- nici un reprezentat al instituției bancare nu a afirmat dacă prezentarea sau neprezentarea certificatului cu privire la salariu ar fi avut un rol decisiv la decizia de acordare a creditului lui Grosu Nicolae;

- instanța de apel după o sentință de achitare a pronunțat o hotărîre de condamnare fără a audia pe viu martorii Lazăr V., Sidorco Vl. și Prisăcaru M. însă și-a bazat decizia pe declarațiile acestor martori;

8. În conformitate cu prevederile art. 431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat de inculpați, menționînd că recurenții în recursul declarat solicită reaprecierea probelor și nu invocă în ce constă problema de drept de importanță generală abordată în cauză, care este eroarea de drept comisă de instanța de apel ce ar duce la casarea hotărîrii contestate.

9. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal dispune inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit textului recursului, recurenții invocă temei de casare a deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise în cazul cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția, ori faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul constată că, motivele invocate de recurenți nu sînt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Conform prevederilor art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrilor atacate pe baza

probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel, sau cercetează suplimentar probele administrate în instanța de fond și este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Analizând textul deciziei recurate Colegiul penal concluzionează că, instanța de apel, judecând cauza în fapt și în drept, s-a pronunțat asupra circumstanțelor săvârșirii infracțiunii, cu indicarea locului, timpului, modului săvârșirii acesteia, a formei și gradului de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii și, respectiv, încadrarea juridică a acțiunilor săvârșite de inculpați.

Colegiul penal reține, că instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinenței și concludenței, atât pe cele obținute în procesul urmăririi penale cât și în cadrul ședințelor de judecată, atât ale acuzării cât și ale apărării, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția lui Grosu Nicolae și Grosu Valentina în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 238 și respectiv 42 alin. (5), 238 Cod Penal, să fie justă și întemeiată.

Astfel, conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată desfășurat și minuțios în textul deciziei instanței de apel, și anume: declarațiile reprezentantului părții vătămate Lazăr Victoria, martorilor Sidorco Vladimir, Prisăcaru Maria, din care rezultă că în lipsa certificatelor cu privire la venituri, precum și alte acte care confirmă starea financiară a clientului, este exclus ca cineva să primească credit, iar credibilitatea clientului se estimează în dependență de documentele confirmative, de veniturile clientului, în lipsa acestor acte persoanei nu i se va aproba eliberarea creditului, precum și actele cauzei: răspunsul de la Mitropolia Moldovei, prin care a fost confirmat faptul că soții Grosu nu dispun de o remunerare lunară unică în suma în care a fost prezentată băncii (f.d.11, vol. I); raportul de expertiză nr. 564 din 16 decembrie 2010, prin care s-a constatat că înscrierile în certificatele salariale din numele lui Grosu Nicolae și Grosu Valentina au fost executate de Grosu Nicolae, iar semnăturile la rubricile director și contabil șef au fost efectuate de Grosu Nicolae și respectiv Grosu Valentina (f.d.63-64, vol. I);

Temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu s-au stabilit.

Prin urmare, instanța de apel a motivat concluzia de vinovăție a lui Grosu Nicolae și Grosu Valentina și corect a calificat acțiunile acestora în baza art.238

Cod penal – dobândirea creditului prin înșelăciune a și respectiv 42 alin. (5), 238 Cod penal, contribuirea prin favorizarea lui Grosu Nicolae la dobândirea creditului prin înșelăciune.

Colegiul penal consideră că argumentul recurenților precum că în speța BC "Moldinkombank" nu i-a fost cauzat un prejudiciu, pe motiv că rambursarea creditului a fost asigurată cu ipotecă, urmează a fi respins ca neîntemeiat or, dispoziția art.238 Cod penal, în latura obiectivă prevede „... *prezentarea cu bună-știință a unor informații false* în scopul obținerii unui credit sau majorării sumei acestuia, sau obținerii unui credit în condiții avantajoase...”, iar aceste informații false, în opinia instanței de recurs, se conțin în probatoriul administrat în cauză, acte pe care anume inculpații le-au prezentat cu bună-știință la bancă pentru primirea creditului.

Astfel, pentru a obține un credit, debitorul adresează băncii o cerere de solicitare a unui credit în care sunt reflectate: scopul creditului, suma solicitată, termenul de utilizare a creditului, etc.

La cererea de solicitare a creditului este anexat un set de acte, în special: documente care reflectă identitatea solicitantului, cele care descriu domeniul de activitate, credibilitatea clientului și situația financiară a acestuia (rapoarte contabile anuale și trimestriale, rapoarte cu privire la venit și cheltuieli sau *certificatul de salariu*) etc.

În speța discutată pentru primirea creditului inculpații au prezentat certificatele cu privire la salariu pe numele lor, fapt care a determinat Creditorul (BC "Moldinkombank") să acorde lui Grosu Nicolae două credite în sumă de 860 000 lei și respectiv 130 000 lei.

Cele menționate denotă faptul că în speța certificatele cu privire la salariu prezentate de inculpați au fost *un element obligatoriu* în determinarea instituției financiare de a adopta hotărârea de acordare a creditului.

Tot aici Colegiul ține să menționeze că, infracțiunea de dobândire a creditului prin înșelăciune este o infracțiune formală și se consideră consumată din momentul cauzării instituției financiare a daunelor în mărime mai mare de 500 unități convenționale.

În contextul infracțiunii prevăzută de art. 238 Cod penal, cauzarea daunelor în mărime mai mare sau egală cu 500 unități convenționale se concretizează după caz în: **1. obținerea unui credit** (în mărime mai mare sau egală cu 500 u.c.) **2.obținerea majorării unui credit;** **3. obținerea unui credit (...)**

în condiții avantajoase.

Obținerea presupune intrarea mijloacelor creditare în posesia făptuitorului.

În speță, faptul că rambursarea creditului a fost asigurată cu ipotecă, a cărei valoare depășea cuantumul creditului acordat, nu poate fi reținut ca temei de achitare a inculpaților, or în cazul în care inculpații nu ar fi prezentat setul de acte care conțineau informații false cu privire la situația financiară a acestora Creditorul nu ar fi adoptat hotărîrea de a acorda creditul, iar inculpații nu ar fi obținut creditul solicitat.

La fel, nu poate fi reținut argumentul invocat de inculpați referitor la faptul că ei nu au acționat cu intenție directă, or dînșii au perfectat certificatele cu privire la salariu înscriind date vădit false, le-au semnat, și le-au prezentat băncii urmărind scopul obținerii unui credit.

Un alt argument invocat de recurenți este că acuzarea nu a probat faptul precum că informația cuprinsă în certificatele de salariu este falsă, însă Colegiul penal conchide că inculpații nu au contestat sentința instanței de fond prin care s-a constatat că aceștia au confecționat și au deținut documente oficiale false care acordă dreptul la primirea unui credit.

Prin urmare, se constată că inculpații nu au utilizat calea ordinară de atac – apelul în partea ce ține de constatarea că anume ei au confecționat și au semnat certificatele cu privire la salariu în care au introdus date false cu privire la mărimea salariului, și nu au temei legal de a depune recurs ordinar privind contestarea vinovăției în falsificarea certificatelor cu privire la salariu.

Afirmația precum că nici un reprezentat al instituției bancare nu a afirmat dacă prezentarea sau neprezentarea certificatului cu privire la salariu ar fi avut un rol decisiv la decizia de acordare a creditului lui Grosu Nicolae, la fel urmează a fi respinsă, or, martorul Sidorco Vl. a declarat "*este exclus ca fără prezentarea certificatelor referitor la venituri și fără carnetele de muncă ca cineva să primească credit, deoarece clientul dacă nu are surse de venit nu i se va acorda credit*" (f.d.149, vol. II).

Cît privește argumentul precum că instanța de apel după o sentință de achitare a pronunțat o hotărîre de condamnare fără a respecta procedura prevăzută la art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală, Colegiul îl consideră neîntemeiat.

Sub acest aspect instanța de recurs relevă că, potrivit art. 415 alin. (2¹)

Cod de procedură penală, judecând apelul declarat împotriva sentinței de achitare, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare fără audierea învinuitului prezent, precum și a martorilor acuzării solicitați de părți. Martorii acuzării se audiază din nou în cazul în care declarațiile lor constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului.

În speță, instanța de apel a respectat procedura prevăzută la norma de drept nominalizată interogând inculpații, cercetând materialele cauzei, bazându-și decizia pe probele cercetate în cadrul ședinței instanței de apel.

Rezumând aceste constatări, Colegiul atestă corectitudinea concluziei instanței de apel asupra faptului că probele prezentate de partea acuzării și examinate în cadrul cercetării judecătorești sunt într-o legătură coerentă și logică, care cu certitudine indică la faptul că inculpații au comis infracțiunea în baza căreia au fost condamnați.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că, este neîntemeiată critica din recursul declarat, ce ține de aprecierea și interpretarea eronată a probelor, ce a dus la stabilirea greșită a faptelor, deoarece instanța ierarhic inferioară, ținând seama în plină măsură de prevederile art. 99-101 Cod de procedură penală, precum și de doctrina penală a cercetat sub toate aspectele probele prezentate de către părți, verificându-le și apreciindu-le just prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor și ca urmare corect au stabilit starea de fapt, încadrarea în drept și vinovăția inculpaților Grosu Nicolae și Grosu Valentina.

Generalizând cele menționate mai sus, Colegiul penal constată că acțiunilor lui Grosu Nicolae și Grosu Valentina li s-a dat o apreciere și încadrare juridică corectă, iar măsura de pedeapsă acestora le-a fost stabilită cu respectarea prevederilor art. 61, 75 și 90 Cod penal, ținându-se seama de gradul prejudiciabil al faptei comise, de persoana celor vinovați și de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuază răspunderea, fiindu-le numită o pedeapsă echitabilă în limitele sancțiunii normei penale în baza căreia au fost declarați vinoveți, astfel temeieri de a interveni în hotărârea judecătorească în această parte la fel nu s-au stabilit.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că, argumentele invocate de recurenți nu au suport probatoriu și contravin probelor administrate.

Prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să

concluzioneze asupra inadmisibilității recursului declarat pe motiv că acesta este vădit neîntemeiat.

10. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpații Grosu Nicolae, Grosu Valentina, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 decembrie 2014, în cauza penală în privința lui *Grosu Nicolae Isidor* și *Grosu Valentina Ivan*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 25 iunie 2015.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti